

REGULAMIN SPECJALISTYCZNYCH ODZNAK JEŹDZIECKICH
POLSKIEGO ZWIĄZKU JEŹDZIECKIEGO
DYSCYPLINA - WOLTYŻERKA
Obowiązuje od dnia 08.06.2018 r.

1. Cel:

- posiadanie odznaki woltyżerskiej jest oficjalnym potwierdzeniem określonych umiejętności praktycznych i teoretycznych w dyscyplinie woltyżerki;
- posiadanie odznaki jest oficjalnie uznawane i powinno motywować do poszerzania swojej wiedzy o koniu i sportach konnych, także w zakresie pielęgnacji i obchodzenia się z koniem oraz do dalszego rozwoju swoich praktycznych umiejętności woltyżerskich;

2. Rodzaje odznak:

- 2.1. „Brązowa” odznaka woltyżerska;
- 2.2. „Srebrna” odznaka woltyżerska;
- 2.3. „Złota” odznaka woltyżerska.

3. Założenia ogólne dotyczące zdobywania odznak.

3.1. Przygotowanie do egzaminów może być prowadzone we wszystkich klubach i sekcjach jeździeckich. Egzaminy na odznaki jeździeckie mogą odbywać się wyłącznie w ośrodkach posiadających Certyfikat PZJ.

3.2. Organizatorem egzaminu może być klub zarejestrowany w PZJ/WZJ i mający odpowiednie warunki do jego przeprowadzenia.

3.3. Organizator egzaminu zgłasza do PZJ chęć organizacji egzaminu na Odznakę Woltyżerską podając:

· termin i miejsce egzaminu, zaakceptowane przez właściwy WZJ (powinny być ustalone z odpowiednim wyprzedzeniem) – zaleca się publikowanie terminów egzaminów na odznaki jeździeckie w kalendarzach zawodów WZJ.

3.4. RSJ ustala z przewodniczącym WKE nazwiska egzaminatorów z listy zatwierdzonej przez RSJ. Każdy egzamin musi być przeprowadzany przez sędziego woltyżerki min III klasy (z odpowiednią licencją) bądź osobę z uprawnieniami Instruktora Sportu Woltyżerki/uprawnieniami sportowymi co najmniej II stopnia* (warunkiem jest ukończony 18r.ż., posiadanie aktualnej licencji PZJ i odbyte szkolenie na egzaminatora organizowane przez PZJ) i przedstawiciela WKE.

*z powodu zbyt małej liczby Instruktorów Sportu Woltyżerki, do końca 2018 roku Egzamin na Odznaki może być przeprowadzony przez osobę z uprawnieniami sportowymi co najmniej II stopnia, po odbytym szkoleniu na egzaminatora. Po 2018 roku tylko osoby legitymujące się Instruktorem Sportu Woltyżerki lub sędziowie min.III klasy.

4. PZJ przesyła organizatorowi egzaminu indywidualne protokoły egzaminacyjne Protokoły wydawane są osobno dla każdego kandydata (oryginał i kopia).

5 Odznaki – zasady przystępowania do egzaminów:

5.1. **„Brązowa” odznaka woltyżerska**

- a) zgłoszenia do egzaminu na odznakę woltyżerską dokonuje u organizatora sam zainteresowany poprzez swój klub;
- b) do egzaminu na „brązową” odznakę woltyżerską może przystąpić każdy uprawiający woltyżerkę w klubie, nie musi on być zarejestrowany jako zawodnik w PZJ/WZJ; wszyscy przystępujący do egzaminu muszą dostarczyć zaświadczenie

od uprawnionego lekarza o zdolności do uprawiania sportu konnego (wołyżerki), osoby nieletnie także pisemne zezwolenie rodziców (potwierdzone przez Klub) na branie udziału w egzaminie;

5.2. „Srebrna” odznaka wołyżerska

- a) zgłoszenia do egzaminu na odznakę wołyżerską dokonuje u organizatora sam zainteresowany poprzez swój klub;
- b) aby móc dokonać zgłoszenia do egzaminu na „srebrną” odznakę wołyżerską, kandydat ubiegający się musi być w posiadaniu „brązowej” odznaki wołyżerskiej;

5.3. „Złota” odznaka wołyżerska

- a) zgłoszenia do egzaminu na odznakę wołyżerską dokonuje u organizatora sam zainteresowany, poprzez swój klub;
- b) aby móc dokonać zgłoszenia do egzaminu na „złotą” odznakę wołyżerską, kandydat ubiegający się musi być w posiadaniu „srebrnej” odznaki wołyżerskiej;

6. Egzamin – zgłoszenia, zasady organizacji:

- a. Egzamin odbywa się zgodnie z niniejszym Regulaminem Odznak oraz aktualnym krajowym Regulaminem Wołyżerki (dotyczy to również koni); dodatkowo konie powinny zostać dopuszczone do egzaminu przez lekarza weterynarii;
- b. Egzamin składa się z dwóch części, które powinny być zaliczane w tym samym dniu, bądź w ciągu dwóch kolejnych dni.

c.1. Część teoretyczna:

każdy ubiegający się o odznakę wołyżerską („Brązową”, „Srebrną” lub „Złotą”) musi zostać przeegzaminowany (odpowiednio do wymagań poszczególnych odznak

– osobna publikacja)

a) w trzech dziedzinach:

- wiadomości z dziedziny wołyżerki (przepisy, teoria ćwiczeń wołyżerskich);
- organizacja sportu konnego;
- hodowla (rasy i typy koni, żywienie koni itd.), pielęgnacja koni (podstawowe wiadomości o chowie i chorobach koni), jak też wiadomości z zakresu budowy konia (podstawowe zagadnienia z anatomii i fizjologii koni), mechaniki jego ruchu (podstawowe chody konia), podstawowej teorii jeździeckiej (w stajni, zasady jazdy na ujeżdżalni, rząd sportowy), ochrony prawnej zwierząt itd. itp.;

c.2. Część praktyczna:

a) wołyżerka

- umiejętność samodzielnego przygotowania konia do wołyżerki;
- ćwiczenia wołyżerskie na koniu:
„Brązowa” odznaka – pokazanie w jednym bloku ćwiczeń obowiązkowych kat. C (konkursu zespołowego wg Regulaminu Krajowego);
 - minimalna ocena za każde ćwiczenie obowiązkowe musi wynosić 5,0 punktów; oceniana jest tu prawidłowa technika wykonania poszczególnych ćwiczeń obowiązkowych przez poszczególnych wołyżerów (bez uwzględniania zespołu, konia, lonżującego);
 - ocena za część teoretyczną musi wynosić minimum 5,0 punktów;
- „Srebrna” odznaka** – pokazanie w jednym bloku ćwiczeń obowiązkowych kat. B (program indywidualny wg Regulaminu Krajowego);
 - minimalna średnia ocena za wszystkie ćwiczenia obowiązkowe musi wynosić 5,0 punktów, przy czym ocena za żadne z ćwiczeń nie może być niższa niż 5,0 punktów;
 - oceniana jest tu prawidłowa technika wykonania poszczególnych ćwiczeń

obowiązkowych przez poszczególnych wołyżerów (bez uwzględniania zespołu, konia, lonżującego);

- ocena za część teoretyczną musi wynosić minimum 5,0 punktów;
- **„Złota” odznaka** - pokazanie w jednym bloku ćwiczeń obowiązkowych kat A (indywidualny wg Regulaminu Krajowego);
- minimalna średnia ocena wszystkie ćwiczenia obowiązkowe musi wynosić 5,0 punktów, przy czym ocena za żadne z ćwiczeń nie może być mniejsza niż 5,0 punktów;
- oceniana jest tu prawidłowa technika wykonania poszczególnych ćwiczeń obowiązkowych przez poszczególnych wołyżerów (bez uwzględniania zespołu, konia, lonżującego);
- ocena za część teoretyczną musi wynosić minimum 5,0 punktów;
- ocena za część teoretyczną musi wynosić minimum 5,0 punktów;

7. Egzamin – wyniki

Wynik egzaminu brzmi „zaliczony” lub „niezaliczony”. Jeżeli ocena za jedno z ćwiczeń obowiązkowych wynosi odpowiednio dla rodzajów odznak poniżej 5,0 punktów, to dopuszcza się możliwość ponownego powtórzenia tego ćwiczenia pod koniec egzaminu, pod warunkiem, że wszystkie pozostałe ćwiczenia uzyskały co najmniej minimalne noty pożądane przy egzaminie na daną odznakę.

8. Egzamin – powtórzenie

Nie zaliczony egzamin na **„Brązową odznakę”** może być zdawany powtórnie w najbliższym następnym terminie egzaminacyjnym.

Nie zaliczony egzamin na **„Srebrną odznakę”** może być zdawany powtórnie w najbliższym następnym terminie egzaminacyjnym.

Nie zaliczony egzamin na **„Złotą odznakę”** może być zdawany powtórnie w najbliższym następnym terminie egzaminacyjnym.

9. W trakcie egzaminu praktycznego Przewodniczący komisji wpisuje do arkusza oceny wołyżera wszystkie uwagi i oceny dotyczące jego pokazu. Arkusz ten otrzymuje zainteresowany po zakończeniu egzaminu.

10. Oryginał protokołu egzaminacyjnego podpisany przez członków komisji egzaminacyjnej przekazany zostaje organizatorowi.

11. Kopię protokołu egzaminacyjnego wraz z arkuszem oceny otrzymuje egzaminowany. W przypadku nie zaliczenia całego egzaminu lub którejś jego części, egzaminowany zgłasza się z kopią protokołu na egzamin poprawkowy – organizowany w najbliższym następnym terminie na terenie WZJ. Egzamin poprawkowy należy zdać nie później niż w ciągu 12 miesięcy. Po egzaminie poprawkowym kopia protokołu egzaminacyjnego pozostaje u organizatora tegoż egzaminu. Nie zdanie egzaminu poprawkowego powoduje konieczność rozpoczęcia całej procedury od nowa – zgłoszenie na listę egzaminacyjną, konieczność ponownego wniesienia opłaty 25 PLN itd.

12. Po zakończeniu egzaminu Przewodniczący Komisji wysyła niezwłocznie do PZJ zbiorczy protokół egzaminacyjny z adnotacją przy każdym nazwisku o zaliczeniu lub nie zaliczeniu egzaminu.

13. Organizator egzaminu przesyła do PZJ:

- Zbiorczy protokół egzaminacyjny
- oryginały indywidualnych protokołów egzaminacyjnych wszystkich zdających osób
- kopie indywidualnych protokołów egzaminacyjnych tych osób, które zdawały egzamin poprawkowy;

14. Po otrzymaniu dokumentów PZJ wystawia legitymacje i wraz z Odznakami przesyła je do organizatora egzaminu.

15. Przebieg egzaminu może być kontrolowany przez przedstawiciela RSJ.

16. Organizator egzaminu powinien zadbać o uroczyste wręczenie legitymacji i odznak.

17. Koszty związane z przeprowadzeniem egzaminu – przejazdy, wyżywienie, noclegi i wy-nagrodzenie egzaminatorów (wg zasad ryczałtów sędziowskich) oraz inne opłaty organizacyjne mogą być pokryte ze środków własnych organizatora lub z opłat pobranych od uczestników egzaminu. Dodatkowa opłata pobierana od zdających na pokrycie kosztów egzaminu nie powinna przekraczać wysokości kwoty wnoszonej przez nich na rzecz PZJ.

18. Wyniki egzaminów organizowanych z naruszeniem powyższych zasad nie będą uznawane.

Odznaki w Reiningu

Przygotowanie do egzaminu może być prowadzone we wszystkich klubach i sekcjach jeździeckich, natomiast organizatorem egzaminu może być klub zarejestrowany w PZJ/WZJ i mający odpowiednie warunki do przeprowadzenia egzaminu. Za zachowanie odpowiednich standardów odpowiada Przewodniczący komisji egzaminacyjnej, którym musi być osoba mająca uprawnienia sędziego reiningowego.

Egzamin jest przeprowadzany przez 2 członków komisji egzaminacyjnej, z których jeden musi być sędzią dyscypliny reiningu o statusie co najmniej sędziego II klasy, a drugi członkiem WKE.

Minimalny wiek egzaminowanego – 13 lat.

Konie wykorzystywane do egzaminu muszą mieć minimum 4 lata.

Pozostałe zasady są identyczne jak przy zdobywaniu klasycznych Odznak Jeździeckich.

Odznaka Brązowa w Reiningu

Egzamin składa się z

dwóch części: a.

część praktyczna:

- prawidłowe podejście do konia;
- prawidłowe odczytanie i interpretacja reakcji konia;
- prowadzenie w ręku i wiązanie;
- jazda w zastępie z zachowaniem zasad bezpieczeństwa. · ruszanie ze stój, zatrzymanie i cofanie.
- jazda stępem, przejście do kłusa i galopu. Utrzymanie równowagi oraz zachowanie płynności tych chodów.
- ocena dosiadu jeźdźca z zachowaniem odpowiedniego balansu ciałem.
- ocena kontroli nad koniem w czasie jazdy

b. część teoretyczna:

- zachowanie konia;
- prawidłowe zachowanie się przy koniu i podstawy pielęgnacji;

- zasady bezpieczeństwa w stajni, poza stajnią, w lonżowniku i na ujeżdżalni;
- podstawy eksterieru, maści i odmiany;
- budowa kopyta i jego pielęgnacja;
- omówienie podstawowych chodów konia; · podstawy zdrowia konia;
- podstawy żywienia i technika żywienia;
- rasy koni używanych w reiningu;
- budowa oraz zasady dopasowania siodła i ogłowia westernowego;
- pomoce jeździeckie w reiningu – rodzaje i ich właściwe zastosowanie.